

ÇOCUĞUNUZ BÖYLE ÖĞRENİR !

Çocuğun zekası, yetenekleri, kalıtım sonucu gelişir. Yeteneklerin çocukta ne derecede gelişeceği anne ve babasından aldığı genlere bağlıdır. Okula başlamadan önce çocuğun beyinde birtakım bilgiler oluşur ya da oluşmaz.

1.YAŞ:UYKUDA ÖĞRENMEK

Öğrenme ömür boyu devam eder. Bebekler oyun yoluyla öğrenir, bu o kadar doğaldır ki, anne babalar bunu fark etmezler bile. Ses, renk, dokunma gibi uyarıcılar bebeğin beyin gelişimini etkiler. Bunun sonucunda beyin hiç durmadan çalışır. Görme, hissetme, duyma, dokunma öğrenmeyi gerçekleştirir. 6-7 yıl sonra öğrenme çocuğun isteğine kalmıştır, bebeklik döneminde ise bu bir zorunluktan ibarettir.

Bebekler doğarken, yetişkinlerin onları anlamasını sağlayan birtakım yeteneklerle doğmuştur. Kendisiyle konuşan bir kişiye döner, gülümser, sesler çıkarır, kendisine gösterilen ilgiye olumlu tepkiler verir. Annesi ve babasıyla oynadığı oyunlarla, örneğin gülümsediğinde sevindiklerini, bakışları mutsuz olduğunda onunla ilgilendikleri gibi birtakım sonuçlara varabilir.

Beyin hiçbir yaşta bu kadar hızlı gelişim göstermez. Yaklaşık olarak 19. haftada bebeğin hafızası gelişmeye başlar. Bebek, artık herhangi bir oyuncak değil, belli birini ister. 6 aylık bir bebek uzak ve yakın kavramını, çıkardığı seslerle iletişim kurabildiğini öğrenmeye başlar.

Birkaç ay sonra da beyni sistemleşmeye başlar. "Hav hav" seslerinin köpeği ifade ettiğini bilir.

1 yaşında ise belirli davranışların belli bir düzen içerisinde yapıldığını keşfeder. Örneğin, yemek yiyebilmek için ilk önce kaşığı tutulması gerektiğini, tabağa yaklaştırılıp doldurulduğunu sonra da ağza götürülüp yenildiğini bilir.

Çocuk beyninin, dışarıdan aldığı bilgileri değerlendirebilmesi, yapılaştırabilmesi ve sistemleştirebilmesi için zamana ihtiyacı vardır. Bu nedenle uykunun onlar için çok büyük önemi vardır. Çocuk yaklaşık olarak günde 10-16 saat uyumalı ki, dışarıdan aldığı yeni uyarıcılarla eskileri arasında bir bağlantı kurabilsin ve onları sınıflandırabilsin. Bu da uyuyan bebeklerin beyin aktivitelerini açıklar. Çocukların bunu yapabilmesi için gerilimli ortamlardan uzak olması gerekir. Heyecan ve korku, çocuğun ruhsal kapasitesini kısıtlar.

ANNE VE BABALAR NELER YAPMALI?

Bebeđi teŖvik etmeliler. Bütün duyu organlarına hitap edecek ve zarar vermeyecek araçlar bulmalılar. Örneğin; oyuncak saatler, ayıcıklar gibi. Anne ve babalar bunu yaparken fazla abartmamalılar yoksa çocuğun kafası ve dıŖarıdan gelen uyarıcılar birbirine karıŖır.

Aile, çocuk için en önemli kaynaktır. Sesleri, yüzleri, bedenleri, dokunuŖları ve davranıŖları onlar için çok Ŗey ifade eder. Bu nedenle sık sık birlikte vakit geçirmelidirler.

Kısa bir ara vermek: Çocuklar ilgilerini kaybettiklerinde, kendilerini toparlayabilmeleri için kısa bir ara vermeliler. Çocuk yeni bir Ŗeyi keŖfederken ya da oyun oynarken rahatsız edilmemelidir.

CESARETLİ OLUN !

Güven ve hakimiyet duygusu özellikle içe dönük ve iletişim kurmakta zorlanan çocuklarda geliştirilmelidir. Bunun nedeni psikolojik bozukluklar ya da zor bir doğum olabilir. Anne, çocuğun kendine olan güvenini kazanması için onunla sürekli ilgilenmeli ve temas halinde olmalıdır. Birçok anne, ilk çocuğunda onun eğitimi konusunda çeliŖkiler yaŖar ve ne yapması gerektiği konusunda emin olamaz. Böyle durumlarda uzman kiŖilerden, ailesinden ve arkadaşlarından destek almalıdır.